

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2839/2006

DECIZIA NR.1592

Ședința publică din data de 18 aprilie 2006

Președinte - Teodor Nițu

Judecători - Afrodita Giurgiu

- Tănăsică Elena

Grefier - Georgiana Roxana Crețu

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de pârâta D.G.F.P. Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr.22, jud. Prahova împotriva sentinței nr. 53 din data de 13 februarie 2006 pronunțată de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu reclamanta SC [redacted] SRL, cu sediul în [redacted], Bd. [redacted], nr. [redacted] bl. [redacted], ap. [redacted], jud. Prahova.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns intimata-reclamantă SC [redacted] SRL reprezentată de avocat Șerbaniuc Mirela, din cadrul Baroului Prahova, lipsind recurenta-pârâtă D.G.F.P. Prahova.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursul se află la primul termen de judecată, este declarat și motivat în termen legal, iar recurenta, în cuprinsul motivelor de recurs, a solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care,

Intimata-reclamantă SC [redacted] SRL, reprezentată de avocat Șerbaniuc Mirela, depune întâmpinare, solicitând acordarea cuvântului în dezbateri.

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Intimata-reclamantă SC [redacted] SRL, reprezentată de avocat Șerbaniuc Mirela, arată că sentința a fost pronunțată pe baza raportului de expertiză, expertul verificând facturile în litigiu și constatând că ele îndeplinesc condițiile legale.

Nu se poate imputa reclamantei faptul că participanții la relațiile economice nu au fost depistați. Situația a fost reglată, T.V.A.-ul datorat fiind de numai [redacted].

Solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind legală și temeinică. Cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. [redacted], reclamanta S.C. [redacted] S.A. a chemat în judecată pârâta D.G.F.P.Prahova, solicitând anularea Deciziei 28/13.04.2005 și a procesului verbal din [redacted], precum și a titlurilor executorii [redacted] și [redacted], cu consecința exonerării

reclamantei de plata sumei de _____ ROL, reprezentând impozit (_____ ROL) și majorări, dobânzi și penalități aferente (_____ ROL) TVA (_____ ROL) cu penalități, majorări și dobânzi aferente.

În motivarea acțiunii se arată că aceste sume sunt stabilite în mod eronat de către pârâtă întrucât s-a considerat că documentele aferente perioadei august 2000 - decembrie 2002, în baza cărora s-a făcut aprovizionarea, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a fi deducibile fiscal.

Se mai susține că toate aprovizionările au fost făcute pe bază de factură fiscală și că reclamanta nu avea obligația de a verifica actele societăților furnizoare și de a solicita de la acestea facturi completate conform dispozițiilor legale și, eventual, documente care să ateste calitatea de plătitor de T.V.A.

De asemenea, reclamanta a mai arătat că procesul verbal atacat nu îndeplinește condițiile de formă prev. de art. 38 alin. 2 din O.G.92/2003.

Pârâta a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii, cu motivarea că cele 38 de facturi în discuție nu sunt reale, întrucât societățile furnizoare fie nu figurează ca plătitori de impozite și taxe, fie nu au acele facturi înregistrate în evidența lor, fie facturile au fost achiziționate de alte societăți comerciale. A mai arătat pârâta că motivele invocate de reclamantă nu pot atrage nulitatea procesului verbal de control.

În cauză s-au depus acte și s-au efectuat expertize contabile - expert Paligora Ion și Brumărescu Dumitru, ca expert consilier Toader Sanda.

După administrarea probatoriilor Tribunalul Prahova a pronunțat sentința nr. 53 din 13.02.2006, prin care a admis în parte acțiunea formulată de reclamantă, a anulat în parte decizia nr. 28/2005 a D.G.F.P. Prahova și în parte procesul verbal de control din _____ și titlurile executorii _____ și _____ în sensul că a constatat că reclamanta are ca obligație de plată suma de _____ ROL, reprezentând T.V.A. nedeductibil și accesorii.

A exonerat reclamanta de plata celorlalte sume menționate în decizie, procesul verbal și titlurile executorii și a obligat pârâta să plătească reclamantei suma de _____ ROL, cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, în majoritatea cazurilor reclamanta a respectat prevederile legale înregistrând bunurile facturate în contabilitate, utilizând formulare tipizate, iar cele 26 facturi din cele considerate neregulate de către organul de control, toate îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate documente justificative și sunt deductibile fiscal întrucât respectă dispozițiile art. 524 din Legea nr. 345/2002.

Referitor la facturile emise de societățile comerciale _____ și _____, reclamanta nu a respectat prev. art. 25 lit. b pct.B din O.U.G. 17/2000 și art. 29 lit. b pct. 2 din Legea nr. 345/2000, în sensul că la cumpărarea bunurilor nu a solicitat documente care să ateste calitatea de plătitor T.V.A. a furnizorului în cazul sumelor de peste _____ ROL.

Instanța a concluzionat că reclamanta are drept de deducere la 26 de facturi a căror valoare este de _____ ROL, cu T.V.A. de _____ ROL, iar în cazul celor 12 facturi reclamanta nu datorează impozit pe profit suplimentar întrucât potrivit concluziilor anchetei penale societatea reclamantă nu are nici o culpă în

(
e
r
d
cc
cc
și-
înt
act
reci
și l
prev
C.pr
coro
ulter
au la
efectu
activi
utiliza
persoa
determ
regim :
I
numerc
operații

emiterea facturilor, neconforme iar bunurile achiziționate prin aceste facturi au fost livrate în continuare clienților.

Impotriva sentinței a declarat recurs D.G.F.P. PRAHOVA, criticând-o pentru nelegalitate, arătând că motivarea hotărârii nu este clară, precisă, și nu răspunde în fapt și în drept la toate pretențiilor formulate de părți, sprijinindu-se numai pe susținerile reclamantei și ale expertizei contabile favorabile acesteia, fără a ține seama de argumentele organelor de control și de concluziile primei expertize dispuse în cauză.

A mai susținut recurența că instanța nu era legată de concluziile expertizei, acestea constituind numai elemente de convingere lăsate la libera alegere a judecătorului, care are obligația să-și motiveze opinia ceea ce în speță nu s-a întâmplat.

A mai precizat recurența că instanța de fond a dat textului de lege corespunzător situației de fapt o interpretare greșită, deși societatea în perioada august - decembrie 2002 a evidențiat în contabilitate operațiuni de aprovizionare, realizate în baza unui număr de 38 facturi fiscale ce nu îndeplinesc condiția de document justificativ conform normelor legale în materie fiscală, nefiind reale.

Pentru cele 38 facturi fiscale, recurența susține că intimata nu a îndeplinit condițiile prevăzute de art. 4 al. 6 din O.G. 90/1994, privind impozitul pe profit coroborate cu disp. art. 9 al. 7 lit. j din Legea 414/2002, privind impozitul pe profit.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, susține recurența că reclamanta și-a exercitat dreptul de deducere a T.V.A. aferentă celor de facturi fiscale, întrucât furnizorii acestei facturi nu au colectat taxa pe valoarea adăugată.

Se solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței și respingerea acțiunii.

Intimata-reclamantă a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat susținând în esență că soluția instanței de fond este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 304 C.pr.civilă, precum și sub toate aspectele conform art. 304 C.pr.civilă se reține că recursul este fondat așa cum se va preciza în continuare:

Potrivit art. 4 al. 6 lit. e din O.G. 70/1994, privind impozitul pe profit coroborat cu disp. art. 9 al. 7 lit. j din Legea 414/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt deductibile fiscal cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, potrivit normelor.

H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cuprinde dispoziții exprese potrivit cărora persoanele juridice și persoanele fizice prev. la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, vor utiliza pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare numai formulare tipizate cu regim special, comune pe economie.

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prev. de O.G. 31/1996, sunt interzise, iar operațiunile consemnate în asemenea formulare nu pot fi înregistrate în

contabilitate cu consecința ca bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective să fie considerate fără documente legale de proveniență.

Expertul Paligora Ion care a efectuat prima expertiză dispusă în cauză a arătat clar de ce nu pot fi considerate documente justificative facturile menționate în expertiză și legislația încălcată, arătând că furnizorii emitenți ai facturilor nu figurează în evidențele direcției de control fiscal și nici în registrul de comerț, la societatea comercială din ... de la care s-a încasat comision, noii asociați nu mai pot fi identificați, un aviz de însoțire a mărfii a fost înregistrat drept factură purtător de T.V.A., sunt precizați pe factură furnizorii care nu figurează în baza de date a distribuitorilor de imprimante cu regim special, iar pe unele facturi sunt imprimante ale indicative ale județului decât cele reale.

Concluzionează expertul că operațiunile efectuate cu facturile precizate în cuprinsul expertizei sunt considerate ilegale și nu pot dobândi calitatea de documente justificative pentru a fi înregistrate în contabilitate.

Instanța de fond a înlăturat concluziile raportului de expertiză mai sus menționat, motivat de faptul că acestea intră în totală discordanță cu concluziile expertului consilier ce susține că opiniile expertului și cu dispozițiile legale în materie fără a menționa care sunt acestea și fără a-și motiva punctul de vedere în legătură cu cele reținute de expert.

Așa cum se menționează și în răspunsul la obiecțiunile formulate de expertul consilier Sanda Toader la primul raport de expertiză, mențiunile celor doi experți, însușite de instanța de fond nu au acoperire juridică, financiar contabilă și fiscală.

Furnizorii menționați în facturile respective nu au valoarea juridică și fiscală și nu există pentru bugetul statului, aceștia neregăsindu-se în evidența registrului comerțului și nefiind înregistrați fiscal, documentele emise de firmele respective, neputând produce efecte fiscale și nu sunt deductibile, neavând calitatea de a fi înregistrate în contabilitate.

Existența lor materială nu le conferă și calitatea de document justificativ cât timp nu îndeplinesc condițiile imperative prevăzute de lege, astfel că, în mod greșit judecătorul fondului a considerat că reclamanta are drepturi deductibile la 26 de facturi.

Fiind încălcate dispozițiile legale și neîndeplinind calitatea de document justificativ, pentru a putea fi înregistrate în contabilitate, cele 26 de facturi avute în vedere de instanța de fond, nu puteau fi considerate deductibile fiscal neavând relevanță dacă reclamanta a fost sau nu în culpă la emiterea și utilizarea facturilor respective.

În raportul de expertiză omologat de instanța de fond se propun două variante, într-o variantă propunându-se obligarea reclamantei numai la T.V.A. nedeductibil valoare datorată de societate fiind de ... lei, iar în alta, propunându-se obligarea reclamantei și la plata impozitului suplimentar pe profit la suma privind T.V.A. nedeductibil adăugându-se ... lei, în total, suma datorată fiind de ... lei.

Instanța a obligat reclamanta numai la plata sumei de ... lei, fără a motiva această alegere.

Reținând că facturile analizate de organele de control nu au calitate de documente justificative, neputând fi înregistrate în contabilitate și nefiind deductibile

fiscal, în mod greșit instanța de fond a admis în parte acțiunea formulată de reclamantă, obligând-o pe aceasta numai la plata sumei de ... lei în loc de ... lei, sumă stabilită de organele de control fiscal.

16

Față de cele precizate, în baza disp. art. 312 C.pr.civilă, Curtea va admite recursul, va modifica în tot sentința recurată și, pe fond va respinge acțiunea ca neîntemeiată în cauză fiind incident motivul de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 C.pr.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova** împotriva sentinței nr. 53 din data de 13 februarie 2006 pronunțată de **Tribunalul Prahova** în contradictoriu cu reclamanta S.C. ... S.R.L.

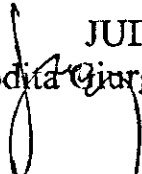
și în consecință;
Modifică în tot sentința și pe fond respinge acțiunea ca neîntemeiată.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 aprilie 2006.

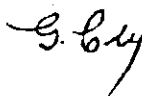
PREȘEDINTE,
Teodor Nițu

JUDECĂTORI,
Afrodita Giurgiu, Elena Tănăsică

GREFIER,
Georgiana Roxana Crețu

Red. E.T.
Dact.P.M.D.
D.f.581/CA/2005;
Tribunalul Prahova;
j.f. Moiceanu Cristina Mihaela;
3 ex./26.04.2006;

Tribunalul Prahova

dosar nr. 581/CA/2005

Scia nr 53/13.02.2006

Admite recursul

CURTEA DE APÊL PRAHOVA

dosar nr. 2839/2006

Scia nr. 1592/18.01.2006

*Admite ~~recursul~~ recursul D.G.F.P. - Prahova
modifică în tot sentința apelată și pe
fond respinge acțiunea
Arhivez și irevocabil
... ..*